

ZALECENIA

ZALECENIE KOMISJI (UE) 2021/1222

z dnia 20 lipca 2021 r.

ustanawiające praktyczny podręcznik dotyczący współpracy europejskiej w zakresie funkcji straży przybrzeżnej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/473 z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie Europejskiej Agencji Kontroli Rybołówstwa ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 8 ust. 3,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1406/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanawiające Europejską Agencję Bezpieczeństwa Morskiego ⁽²⁾, a w szczególności jego art. 2b,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1896 z dnia 13 listopada 2019 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz uchylecia rozporządzeń (UE) nr 1052/2013 i (UE) 2016/1624 ⁽³⁾, w szczególności jego art. 69 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie ze wskazanymi powyżej artykułami rozporządzeń ustanawiających trzy wspomniane agencje UE Komisja, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, Europejską Agencją Kontroli Rybołówstwa (EFCA), Europejską Agencją Bezpieczeństwa Morskiego (EMSA) i Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex), udostępnia praktyczny podręcznik dotyczący współpracy europejskiej w zakresie funkcji straży przybrzeżnej (zwany dalej „podręcznikiem”). Podręcznik ten zawiera wskazówki, zalecenia i najlepsze praktyki w zakresie wymiany informacji.
- (2) Wspomniane trzy agencje ściśle współpracują ze sobą na podstawie ram współpracy między agencjami ⁽⁴⁾, zgodnie z ich aktami prawnymi, przy bezpośrednim wsparciu Komisji Europejskiej. Zapewniają one zwiększone wsparcie i pomoc na rzecz organów krajowych wykonujących funkcje straży przybrzeżnej, na szczeblu krajowym i unijnym, a także – w stosownych przypadkach – na szczeblu międzynarodowym.
- (3) Komisja Europejska powierzyła tym trzem agencjom opracowanie podręcznika w ścisłej współpracy z ekspertami z państw członkowskich.
- (4) W zmienionym planie działania dotyczącym strategii Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa morskiego ⁽⁵⁾ przyjętym przez Radę w dniu 26 czerwca 2018 r. przypomniano znaczenie uwzględnienia aspektów bezpieczeństwa morskiego dotyczących straży przybrzeżnej poprzez promowanie synergii między podmiotami cywilnymi a wojskowymi wykonującymi funkcje straży przybrzeżnej. W planie tym zachęca się EFCA, EMSA i Frontex do dalszego zacieśniania współpracy w tej dziedzinie między nimi,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

1. Niniejsze zalecenie ustanawia podręcznik jako praktyczny przewodnik dla cywilnych i wojskowych organów podczas wykonywania przez nie funkcji straży przybrzeżnej w celu ułatwienia ścisłej współpracy transgranicznej i międzysektorowej między nimi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 83 z 25.3.2019, s. 18.

⁽²⁾ Dz.U. L 208 z 5.8.2002, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 295 z 14.11.2019, s. 1.

⁽⁴⁾ Trójstronne porozumienie robocze określające współpracę między EFCA, EMSA a Fronteksem zostało opracowane wspólnie przez te trzy agencje i zatwierdzone przez ich odpowiednie organy zarządzające. Porozumienie weszło w życie w marcu 2017 r., a w marcu 2021 r. przedłużono jego obowiązywanie.

⁽⁵⁾ <https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10494-2018-INIT/pl/pdf>

2. Podręcznik przedstawia w przejrzysty sposób zestawienie usług i informacji udostępnianych za pośrednictwem wspomnianych trzech agencji. Pomaga w tworzeniu synergii i unikaniu powielania lub redundancji starań w ramach współpracy między państwami członkowskimi a tymi trzema agencjami, w efekcie zapewniając korzyści skali.
3. W podręczniku skoncentrowano się na pięciu obszarach współpracy między agencjami, którymi są: udostępnianie informacji; usługi w zakresie nadzoru i komunikacji; budowanie potencjału; analiza ryzyka oraz udostępnianie potencjałów. Podręcznik ogranicza się głównie do tematów międzysektorowych i obejmuje państwa członkowskie UE oraz państwa należące do Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA).
4. Głównymi użytkownikami końcowymi podręcznika są organy krajowe wyznaczone do wykonywania każdej funkcji straży przybrzeżnej w każdym państwie członkowskim. Podręcznik ma na celu wspieranie organów krajowych odpowiedzialnych za działania w zakresie planowania i koordynacji, które muszą znać i rozumieć sposób organizacji swoich partnerów oraz świadczone przez nich usługi i oferowaną współpracę.
5. Wymiana informacji odbywa się z pełnym poszanowaniem uzgodnionych praw dostępu do danych, informacji i danych wywiadowczych za pośrednictwem szeregu mechanizmów, zarówno w przypadku dostępu ręcznego, jak i z wykorzystaniem procesów/systemów automatycznych. Wymiana ta jest zgodna z ramami prawnymi tych agencji oraz z prawami podstawowymi, w tym z wymogami dotyczącymi ochrony danych.
6. Podręcznik nie tworzy żadnych nowych praw ani obowiązków dla organów krajowych odpowiedzialnych za wykonywanie funkcji straży przybrzeżnej, ani też nie zapewnia żadnych wskazówek interpretacyjnych co do istniejących ról, przepisów i obowiązków. Podręcznik nie ma wpływu na zobowiązania prawne państw członkowskich ani agencji i nie może być wykorzystywany do promowania aspiracji zainteresowanych stron.
7. Uzupełnieniem niniejszego podręcznika są praktyczne informacje, w tym: a) katalogi usług, produktów, kursów szkoleniowych, wytycznych i podręczników dotyczących najlepszych praktyk obejmujące wszystkie działania realizowane wspólnie przez agencje w celu wsparcia funkcji straży przybrzeżnej w państwach członkowskich; b) ramy współpracy regionalnej/międzynarodowej/krajowej/dwustronnej/wielostronnej oraz c) zestawienia informacyjne dotyczące poszczególnych krajów zawierające szczegółowe informacje na temat struktury i organizacji funkcji straży przybrzeżnej w państwach członkowskich UE i państwach należących do EFTA.
8. Wspomniane trzy agencje powinny aktualizować te praktyczne informacje, korzystając z uwag przekazywanych przez organy krajowe w odniesieniu do zestawień informacyjnych dotyczących poszczególnych krajów. Informacje te będą udostępniane na platformie internetowej administrowanej przez EFCA, w ścisłej współpracy z pozostałymi dwiema agencjami i Komisją.
9. Państwa członkowskie powinny postępować zgodnie z wytycznymi, zalecaniami i najlepszymi praktykami w zakresie wymiany informacji zawartymi w podręczniku, współpracować ze sobą w celu aktualizacji zestawień informacyjnych dotyczących poszczególnych krajów, unikając przy tym podwójnego zgłaszania informacji, które już zostały przekazane agencjom.
10. Niniejsze zalecenie skierowane jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 lipca 2021 r.

W imieniu Komisji
Virginijus SINKEVIČIUS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

1. WPROWADZENIE

W Unii Europejskiej istnieje ponad 300 cywilnych i wojskowych organów odpowiedzialnych za wykonywanie funkcji straży przybrzeżnej. Istnieje potrzeba zapewnienia ścisłej transgranicznej i międzysektorowej ⁽¹⁾ współpracy i koordynacji między tymi organami, aby uniknąć powielania i redundancji wysiłków oraz tworzyć synergie.

W UE i w Europejskim Obszarze Gospodarczym Europejska Agencja Kontroli Rybołówstwa (EFCA), Europejska Agencja Bezpieczeństwa Morskiego (EMSA) oraz Europejska Agencja Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex) wspierają organy krajowe w wykonywaniu funkcji straży przybrzeżnej. Aby zapewnić to wsparcie na szczeblu krajowym i unijnym, a w stosownych przypadkach również na szczeblu międzynarodowym, w 2016 r. zmieniono rozporządzenia ustanawiające każdą z tych trzech agencji, dodając wspólny artykuł dotyczący współpracy europejskiej w zakresie funkcji straży przybrzeżnej ⁽²⁾. W tym wspólnym artykule określono pięć następujących obszarów współpracy:

- 1) „udostępnianie, łączenie i analizę informacji dostępnych w systemach zgłaszania statków i innych systemach informacyjnych prowadzonych przez te agencje lub im udostępnianych, zgodnie z ich odpowiednimi podstawami prawnymi i z zastrzeżeniem prawa własności państw członkowskich dotyczącego danych;
- 2) świadczenie usług w zakresie nadzoru i łączności opartych na najnowszej technologii, w tym infrastrukturze kosmicznej i naziemnej oraz czujnikach umieszczonych na wszelkiego rodzaju platformach;
- 3) budowanie potencjału przez opracowywanie wytycznych i zaleceń oraz ustanawianie najlepszych praktyk, a także organizowanie szkoleń i wymiany pracowników;
- 4) wzmacnianie wymiany informacji i współpracy w zakresie funkcji straży przybrzeżnej, w tym przez analizowanie wyzwań operacyjnych i zagrożeń pojawiających się na obszarach morskich;
- 5) udostępnianie potencjałów przez planowanie i realizację operacji wielofunkcyjnych oraz przez udostępnianie aktywów i innych zdolności w zakresie, w jakim działania te są koordynowane przez te agencje i przeprowadzane za zgodą właściwych organów zainteresowanych państw członkowskich”.

W tym wspólnym artykule dodanym do zmienionych rozporządzeń ustanawiających trzy wspomniane agencje przewidziano również opracowanie „Praktycznego podręcznika dotyczącego europejskiej współpracy w zakresie funkcji straży przybrzeżnej”, opisanego w następujący sposób:

„Komisja, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, Europejską Agencją Bezpieczeństwa Morskiego, Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej i Europejską Agencją Kontroli Rybołówstwa, udostępnia praktyczny podręcznik dotyczący współpracy europejskiej w zakresie funkcji straży przybrzeżnej. Podręcznik ten zawiera wskazówki, zalecenia i najlepsze praktyki w zakresie wymiany informacji. Komisja przyjmuje podręcznik w formie zalecenia”.

Praktyczny podręcznik przedstawia w jednym dokumencie i w przejrzysty sposób zestawienie usług i informacji dostępnych za pośrednictwem wspomnianych trzech agencji UE. W związku z tym może pomóc w tworzeniu synergii i unikaniu powielania lub redundancji wysiłków w ramach współpracy między państwami członkowskimi a tymi agencjami.

2. KONTEKST

Koncepcja podręcznika została po raz pierwszy opracowana przez Komisję Europejską w dokumencie otwierającym debatę przedstawionym podczas pierwszego dorocznego wydarzenia poświęconego Europejskiej Straży Przybrzeżnej (AECGE) w Hiszpanii w kwietniu 2018 r. Państwa członkowskie, za pośrednictwem rady administracyjnej/zarządów każdej z agencji, wyznaczyły następnie ekspertów, których zadaniem była pomoc w opracowaniu podręcznika. Jednocześnie utworzono niewielką międzyagencyjną grupę roboczą w celu wydania pierwszej edycji.

Projekt został uruchomiony podczas warsztatów inauguracyjnych w Lizbonie, zorganizowanych przez EMSA w dniu 29 stycznia 2019 r., w których uczestniczyli eksperci z państw członkowskich. Przed warsztatami międzyagencyjna grupa robocza przygotowała dokument otwierający debatę, który został zatwierdzony przez Komisję, a następnie przekazany uczestnikom warsztatów. Państwa członkowskie i państwa należące do Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) wyznaczyły 43 ekspertów, którzy mieli wziąć udział w procesie opracowywania podręcznika. Komisja była reprezentowana na warsztatach przez Dyrekcję Generalną ds. Migracji i Spraw Wewnętrznych (DG HOME), Dyrekcję Generalną ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa (DG MARE) oraz Dyrekcję Generalną ds. Mobilności i Transportu (DG MOVE).

⁽¹⁾ „Międzysektorowy” definiuje się jako obejmujący funkcje straży przybrzeżnej wchodzące w zakres kompetencji co najmniej dwóch agencji Unii Europejskiej (np. rybołówstwa i kontroli granicznej).

⁽²⁾ Art. 8 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/473; art. 69 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/1896; art. 2b ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1406/2002 (wersja skonsolidowana z dnia 6 października 2016 r.).

W dokumencie otwierającym debatę zaproponowano trzy główne elementy podręcznika, mianowicie:

- a) katalogi usług, produktów, kursów szkoleniowych, wytycznych dotyczących najlepszych praktyk i podręczników dotyczących wszystkich działań realizowanych wspólnie przez agencje w celu wsparcia funkcji straży przybrzeżnej w państwach członkowskich;
- b) ramy współpracy regionalnej; oraz
- c) zestawienia informacyjne dotyczące poszczególnych krajów zawierające szczegółowe informacje na temat struktury i organizacji funkcji straży przybrzeżnej.

Takie podejście do treści podręcznika zostało ogólnie zatwierdzone przez przedstawicieli państw członkowskich i Komisję. Stanowiło ono podstawę procesu opracowywania i stałego dialogu z ekspertami z państw członkowskich.

2.1. Użytkownicy

Głównymi użytkownikami końcowymi podręcznika są organy krajowe wyznaczone do wykonywania każdej funkcji straży przybrzeżnej w każdym państwie członkowskim. Podręcznik ma na celu wspieranie organów krajowych odpowiedzialnych za działania w zakresie planowania i koordynacji, które muszą znać i rozumieć sposób organizacji swoich partnerów oraz świadczone przez nich usługi i oferowaną współpracę.

2.2. Cele

Cele podręcznika są następujące:

- a) opisanie wszystkich usług międzysektorowych dostępnych za pośrednictwem agencji oraz zapewnienie państwom członkowskim i agencjom wytycznych dotyczących dostępu do tych usług;
- b) przedstawienie przeglądu możliwości szkoleniowych i podręczników opracowanych przez agencje oraz sposobów dostępu do nich;
- c) przedstawienie przeglądu istniejących mechanizmów współpracy z funkcją straży przybrzeżnej, które odnoszą się do praktycznych działań państw członkowskich;
- d) dostarczenie państwom członkowskim zestawień informacyjnych zawierających wykaz organów krajowych uczestniczących w wykonywaniu funkcji straży przybrzeżnej, w tym ich punktów kontaktowych.

Podręcznik został opracowany jako praktyczny przewodnik i zawiera odniesienia do najlepszych praktyk dla użytkowników końcowych. Jego celem nie jest objęcie wszystkich dostępnych usług, ale opisanie tych usług i zapewnienie państwom członkowskim i agencjom wytycznych dotyczących dostępu do tych usług, w stosownych przypadkach. Uzupełniające podręcznik katalogi i arkusze informacyjne mogą być z czasem zmieniane w celu odzwierciedlenia wszelkich zmian regulacyjnych lub zmian we współpracy między agencjami i między państwami członkowskimi.

Podręcznik obejmuje istniejące działania w zakresie funkcji straży przybrzeżnej i stanowi punkt dostępu dla organów krajowych państw członkowskich w celu uzyskania informacji, o których mowa powyżej. Podręcznik nie powstał po to, aby wpłynąć na kompetencje/zobowiązania prawne państw członkowskich ani agencji i nie należy go wykorzystywać do promowania aspiracji zainteresowanych stron (tj. nie stanowi on „listy życzeń” w zakresie potencjalnych działań).

Na szczeblu krajowym podręcznik odnosi się do wszystkich podmiotów, w tym takich, które nie mogą być reprezentowane w EFCA, EMSA czy we Fronteksie, jak marynarka wojenna lub organy celne.

2.3. Zakres podręcznika

Podręcznik:

- a) obejmuje pięć obszarów współpracy między agencjami;
- b) ogranicza się głównie do tematów międzysektorowych;
- c) obejmuje zagadnienia jednofunkcyjne, które mogą wchodzić w zakres kompetencji co najmniej dwóch agencji (np. nadzór morski);
- d) obejmuje państwa członkowskie UE i państwa należące do EFTA;
- e) uwzględnia uwagi państw członkowskich przekazane za pomocą zestawień informacyjnych, w tym dotyczące wskazania istniejących mechanizmów współpracy regionalnej i międzynarodowej;
- f) obejmuje wszystkie podmioty (cywilne lub wojskowe) odpowiedzialne za wykonywanie funkcji straży przybrzeżnej (obejmuje np. marynarkę wojenną państwa członkowskiego pełniącą funkcję straży przybrzeżnej).

Proszę zauważyć, że podręcznik nie obejmuje funkcji straży przybrzeżnej, które nie wchodzą w zakres kompetencji agencji.

2.4. Treść podręcznika

Podręcznik, uzupełniony o katalogi i zestawienia informacyjne, składa się z opisanych poniżej elementów.

- a) Katalog usług koncentruje się na usługach międzyagencyjnych, które są obecnie dostępne dla zainteresowanych stron z państw członkowskich i które wspierają wykonywanie obowiązków straży przybrzeżnej.
- b) Katalog szkoleń, który stanowi integralną część działań agencji w zakresie budowania potencjału, obejmuje wszystkie prowadzone przez wspomniane trzy agencje kursy szkoleniowe (we wszystkich obszarach morskich), które są obecnie dostępne dla zainteresowanych stron z państw członkowskich. Te kursy szkoleniowe są organizowane przez jedną agencję albo wspólnie przez dwie lub trzy agencje.
- c) Celem katalogu wytycznych i podręczników dotyczących najlepszych praktyk jest uwzględnienie wszystkich wytycznych i podręczników dotyczących najlepszych praktyk udostępnionych zainteresowanym stronom za pośrednictwem trzech agencji. Te wytyczne i podręczniki dotyczące najlepszych praktyk mogą być zapewniane przez jedną agencję albo wspólnie przez dwie lub trzy agencje. Ponadto od dawna istnieje szereg ustaleń dotyczących współpracy regionalnej w Europie i poza nią, obejmujących zainteresowane strony z UE. W ramach tych ustaleń opracowano liczne wytyczne i podręczniki dotyczące najlepszych praktyk, które uznaje się za istotne na potrzeby podręcznika, a w katalogu podręczników zawarto odpowiednie odniesienia.
- d) W sekcji dotyczącej współpracy regionalnej/międzynarodowej/dwustronnej/wielostronnej przedstawiono reprezentatywną próbę niektórych mechanizmów koordynacji i współpracy istniejących w Europie i poza nią, obejmujących pełne spektrum funkcji straży przybrzeżnej. W poświęconej temu zagadnieniu sekcji (dostępnej za pośrednictwem specjalnej platformy internetowej) przedstawiono wiele spośród tych mechanizmów, a każdy z nich jest powiązany z zestawieniami informacyjnymi dotyczącymi poszczególnych krajów (zob. poniżej). Dzięki temu każdy kraj może wskazać, czy uczestniczy w każdym z tych mechanizmów.
- e) Celem zestawień informacyjnych dotyczących poszczególnych krajów jest określenie, która organizacja uczestniczy w pełnieniu poszczególnych funkcji straży przybrzeżnej w każdym kraju. Wzór zestawień informacyjnych opracowano w porozumieniu z ekspertami wyznaczonymi przez radę administracyjną agencji, a następnie zostały one wypełnione przez poszczególne kraje.

3. FUNKCJE STRAŻY PRZYBRZEŻNEJ I OBSZARY WSPÓŁPRACY MIĘDZY AGENCJAMI

3.1. Zakres

Do celów podręcznika funkcje straży przybrzeżnej rozumie się jako funkcje, do których odnoszą się powszechnie trzy agencje. Europejskie Forum Organów Sprawujących Funkcje Straży Przybrzeżnej (ECGFF) sporządziło pierwotnie następujący wykaz (kolejność przypadkowa):

- a) bezpieczeństwo morskie, w tym kontrola ruchu statków;
- b) usługi związane z wypadkami statków i pomocą na morzu;
- c) nadzór nad rybołówstwem i jego kontrola;
- d) kontrola granic morskich;
- e) ochrona środowiska morskiego i reagowanie;
- f) zapobieganie nielegalnemu handlowi i przemytowi oraz ich zwalczanie, a także związane z tym ściganie przestępstw na morzu;
- g) działania poszukiwawczo-ratownicze na morzu;
- h) monitoring i nadzór morski;
- i) działalność związana z odprawą celną na morzu;
- j) reagowanie na wypadki i katastrofy morskie;
- k) bezpieczeństwo morskie, bezpieczeństwo statków i portów.

3.2. Współpraca między agencjami

W ramach pakietu dotyczącego Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej przyjętego przez UE we wrześniu 2016 r. zmieniono rozporządzenia ustanawiające trzy agencje, aby uwzględnić współpracę między nimi na rzecz wsparcia organów krajowych pełniących funkcje straży przybrzeżnej. Celem tego działania było zwiększenie skuteczności i efektywności wsparcia udzielanego przez EFCA, EMSA i Frontex odpowiednim zainteresowanym stronom.

Zmienione rozporządzenia stanowią również wyraźną podstawę prawną do tego, aby trzy agencje połączyły siły i usprawniły działania, których celem jest zwiększenie morskiej orientacji sytuacyjnej i reagowania, a także świadczenie usług dostosowanych do potrzeb organów krajowych pełniących funkcje straży przybrzeżnej.

W mandacie wyraźnie określono pięć obszarów współpracy wskazanych w sekcji 1 niniejszego dokumentu, współprawodawcy pozostawili jednak agencjom określenie sposobu tej współpracy w praktyce i sformalizowanie jej w porozumieniu roboczym. To porozumienie robocze zostało zatwierdzone przez zarząd Fronteksu oraz zarządy EFCA i EMSA.

Następnie trzy agencje opracowały wspólnie, a ich odpowiednie organy zarządzające zatwierdziły trójstronne porozumienie robocze, które weszło w życie w marcu 2017 r. i którego ważność przedłużono w marcu 2021 r. W trójstronnym porozumieniu roboczym przewidziano ustanowienie komitetu sterującego w celu zarządzania współpracą między agencjami w pięciu obszarach określonych przez współprawodawców.

Przed dniem 1 września każdego roku komitet sterujący zatwierdza roczny strategiczny plan wdrażania trójstronnego porozumienia roboczego. Plan przedkłada się następnie organom zarządzającym EFCA, EMSA i Fronteksem do przyjęcia i włączenia do jednolitych dokumentów programowych trzech agencji.

W rocznym planie strategicznym określa się priorytety zgodnie z pięcioma obszarami współpracy. Plan ten stanowi podstawę rocznych planów wdrażania określających szczegółowo działania, które każda agencja będzie realizować w danym roku w ramach współpracy straży przybrzeżnej.

Ponadto w 2017 r. uzgodniono, że organizacją AECGE zajmie się agencja, która w danym momencie przewodniczy komitetowi sterującemu trójstronnego porozumienia roboczego. Celem AECGE jest skonsultowanie się z organami krajowymi pełniącymi funkcje straży przybrzeżnej oraz innymi partnerami unijnymi i międzynarodowymi w sprawie współpracy trzech agencji.

3.3. Umowy o gwarantowanym poziomie usług

Istnieje już szereg umów o gwarantowanym poziomie usług zawartych między trzema agencjami. Te umowy o gwarantowanym poziomie usług dotyczą codziennego wsparcia operacyjnego dla agencji w zakresie funkcji straży przybrzeżnej.

Poniżej przedstawiono wykaz umów o gwarantowanym poziomie usług zawartych między trzema agencjami od maja 2020 r.:

- a) umowa o gwarantowanym poziomie usług między EFCA a EMSA, którą zawarto w 2012 r. i którą od tego czasu regularnie odnawiano i rozszerzano. Obecnie jest ona co roku automatycznie odnawiana i obejmuje świadczenie przez EMSA specjalnych zintegrowanych usług morskich na rzecz EFCA oraz mechanizmy dla statków zakontraktowanych przez EMSA, które mają być wykorzystywane do działań EFCA. Umożliwia ona również EFCA korzystanie ze zdalnie kierowanego bezzałogowego systemu powietrznego (BSP) EMSA w celu monitorowania i kontroli rybołówstwa oraz współpracy w zakresie reagowania na zanieczyszczenia;
- b) umowa o gwarantowanym poziomie usług między EFCA a Fronteksem, którą zawarto w 2013 r. i którą od tego czasu regularnie odnawiano i rozszerzano. Obecnie umowa obowiązuje na czas nieokreślony i obejmuje świadczenie przez EMSA specjalnych usług morskich na rzecz wsparcia EUROSUR na potrzeby Fronteksu oraz mechanizm umożliwiający Fronteksowi wykorzystywanie BSP EMSA do działań w zakresie kontroli granicznej;
- c) umowa o gwarantowanym poziomie usług między EFCA a Fronteksem w odniesieniu do świadczenia usług wspierających działania EFCA, w tym usług nadzoru z powietrza i rozmieszczania morskich statków patrolowych. Jest ona co roku automatycznie przedłużana;
- d) umowa o gwarantowanym poziomie usług między EFCA a Fronteksem w odniesieniu do świadczenia usług ochrony granicy w ramach EUROSUR. Jest ona co roku automatycznie przedłużana, a także regularnie aktualizowana i zmieniana.

4. KATALOG USŁUG

Katalog usług zawiera wykaz usług dostępnych dla państw członkowskich i trzech agencji, w których świadczenie zaangażowane są co najmniej dwie agencje.

Ponieważ funkcje straży przybrzeżnej wiążą się z działaniami zależnymi od zdarzeń ⁽³⁾ lub działaniami zależnymi od monitorowania ⁽⁴⁾, trzy agencje opracowują usługi wspierające takie działania.

⁽³⁾ „Zależne od zdarzeń”: organy są w gotowości do reagowania na wezwanie w przypadku sytuacji ad hoc, np. w przypadku działań poszukiwawczo-ratowniczych.

⁽⁴⁾ „Zależne od monitorowania”: organy stale patrolują i kontrolują baseny morskie w celu wykrywania potencjalnych sytuacji niezgodnych z prawem, np. nielegalnej działalności połowowej lub statków uczestniczących w przemyśle lub nielegalnych zrzutach oleju.

Wykaz usług wraz z informacją o tym, kto może uzyskać dostęp do tych usług, i szczegółowymi informacjami na temat sposobu korzystania z danych usług przedstawiono na towarzyszącej platformie internetowej. Jednocześnie poniżej znajdują się opisy głównych zbiorów danych wykorzystywanych w celu świadczenia tych usług.

Usługa może składać się z szeregu zbiorów danych, powiązanych baz danych, platform i narzędzi. Może łączyć procesy obejmujące gromadzenie danych, zarządzanie nimi, ich wykorzystywanie i wizualizację.

4.1. Pozycje statków, ich charakterystyka i powiązane dane

Do świadczenia tych usług wykorzystuje się szereg źródeł danych. Na przykład usługi EMSA opierają się na zaawansowanym przetwarzaniu danych z wykorzystaniem danych dostępnych bezpośrednio za pośrednictwem aplikacji morskich Agencji albo ze źródeł zewnętrznych. W zależności od użytkownika różne zestawy danych można przekazywać bezpośrednio do systemów krajowych, prezentować na przyjaznym dla użytkownika interfejsie graficznym i dostarczać na urządzenia mobilne. Dane rozpowszechnia się zgodnie z ustalonymi prawami dostępu.

Oto niektóre z głównych źródeł danych.

a) Naziemny system automatycznej identyfikacji

Naziemny system automatycznej identyfikacji (T-AIS) jest morskim systemem nadawczym opartym na transmisji sygnałów radiowych o bardzo wysokiej częstotliwości. Statki przesyłają raporty z numerem identyfikacyjnym, pozycją i kursem statku, jak również informacje na temat ładunku. W Europie wymiana komunikatów AIS odbywa się za pośrednictwem systemu SafeSeaNet (SSN).

b) Unijny system wymiany informacji morskich (SafeSeaNet)

Unijny system wymiany informacji morskich (SSN) ⁽⁵⁾ jest międzysektorowym i transgranicznym systemem umożliwiającym udostępnianie i wymianę informacji związanych z bezpieczeństwem morskim, ochroną w portach i ochroną na morzu, ochroną środowiska morskiego oraz efektywnością ruchu morskiego i transportu morskiego, a także morską orientacją sytuacyjną i nadzorem morskim; system łączy organy administracji morskiej z całej Europy za pośrednictwem sieci wymiany danych morskich. SSN zawiera informacje o statkach pochodzące z AIS, systemów obowiązkowego zgłaszania zdarzeń, dane dotyczące zawinięć do portu, towarów niebezpiecznych i zanieczyszczających, bezpieczeństwa, odpadów i pozostałości ładunku oraz informacje na temat zdarzeń związanych z bezpieczeństwem.

EMSA odpowiada za opracowanie, obsługę i utrzymanie centralnego systemu SSN oraz interakcje operacyjne z użytkownikami.

c) Satelitarny system automatycznej identyfikacji (AIS)

Satelity mogą również otrzymywać komunikaty o pozycji AIS. Wymiana informacji AIS drogą satelitarną za pośrednictwem dostawców komercyjnych zwiększyła zasięg geograficzny, w którym statki mogą być monitorowane; w takim przypadku dane są dostarczane w czasie krótszym niż godzina.

Satelitarne dane AIS dostępne za pośrednictwem EMSA i udostępniane EFCA i Fronteksowi mają zasięg globalny.

d) System dalekiego zasięgu do identyfikacji i śledzenia statków

System dalekiego zasięgu do identyfikacji i śledzenia statków (LRIT) to globalny system identyfikacji i śledzenia statków oparty na łączności satelitarnej. Zgodnie z przepisami Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) statki pasażerskie, statki towarowe (o pojemności brutto 300 i powyżej) oraz morskie ruchome platformy wiertnicze uprawiające żeglugę międzynarodową co 6 godzin przesyłają obowiązkowe raporty o pozycji. EMSA prowadzi wspólne centrum danych LRIT, za pośrednictwem którego użytkownicy „krajów uczestniczących w unijnym wspólnym centrum danych LRIT” mogą uzyskać dostęp do informacji LRIT na temat statków pływających pod ich banderą na całym świecie.

Państwa członkowskie otrzymują obowiązkowe raporty o pozycji bezpłatnie, ponieważ EMSA pokrywa związane z tym koszty z budżetu UE. Wprowadzono rozwiązanie, zgodnie z którym państwa członkowskie mogą bezpłatnie dzielić się danymi dotyczącymi statków pływających pod ich banderą z innymi państwami członkowskimi.

⁽⁵⁾ W dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/59/WE z dnia 27 czerwca 2002 r. ustanowiono wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków i uchylono dyrektywę Rady 93/75/EWG (Dz.U. L 208 z 5.8.2002, s. 10) (z późniejszymi zmianami) „w celu poprawy bezpieczeństwa i skuteczności ruchu morskiego, poprawy wydajności działań władz w razie wypadków, kolizji lub w sytuacjach potencjalnie niebezpiecznych na morzu, w tym działań poszukiwawczych i ratowniczych oraz wniesienia wkładu w poprawę skuteczności działań w zakresie zapobiegania i wykrwywania zanieczyszczeń powodowanych przez statki”.

Ponadto użytkownicy z „krajów uczestniczących w unijnym wspólnym centrum danych LRIT” mogą otrzymywać, na wniosek, ale odpłatnie, dane dotyczące statków pływających pod dowolną banderą w promieniu 1 000 mil morskich od wód UE.

e) Morskie centralne referencyjne bazy danych EMSA

EMSA zarządza licznymi morskimi centralnymi bazami danych. Przedmiotem szczególnego zainteresowania (również w odniesieniu do europejskiego systemu morskich pojedynczych punktów kontaktowych) są centralna baza danych organizacji (COD), centralna baza danych dotyczących towarów niebezpiecznych (CHD) oraz centralna baza danych statków (CSD).

W COD przechowuje się informacje dotyczące organizacji publicznych, takich jak organy lokalne i krajowe zaangażowane w ekosystem SafeSeaNet. COD miała pierwotnie pełnić funkcję bazy danych nabrzeżnej infrastruktury monitorowania ruchu (STMID), która to baza upraszcza i ułatwia wymianę informacji na temat organów i stacji nadbrzeżnych wyznaczonych przez państwa członkowskie na podstawie art. 22 dyrektywy 2002/59/WE ustanawiającej wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków.

CSD może być wykorzystywana do kontroli krzyżowej danych identyfikacyjnych statków (IMO, MMSI, nazwa, sygnał wywoławczy i bandera) przechowywanych w krajowych bazach danych statków lub otrzymanych od stron zgłaszających. Dostępne są również dane szczegółowe dotyczące statku (np. pojemność, długość, szerokość), jeśli odpowiednie zainteresowane strony je przedstawiają. CSD jest prowadzona przez EMSA i świadczy wspólne usługi dla wewnętrznych użytkowników EMSA i wszystkich państw członkowskich.

Głównym celem CHD jest poprawa jakości zgłaszania towarów niebezpiecznych i zanieczyszczających w systemie SafeSeaNet. Zawiera ona wyczerpujący wykaz wszystkich towarów niebezpiecznych i zanieczyszczających, które wymagają zgłoszenia zgodnie z dyrektywą 2002/59/WE ustanawiającą wspólnotowy system monitorowania i informacji o ruchu statków, z późniejszymi zmianami ⁽⁶⁾. Zapewnia również dostęp do bazy danych zestawień informacji dotyczących substancji chemicznych w środowisku morskim (MAR-CIS) na temat towarzyszących im zagrożeń i czynników ryzyka związanych z produktami niebezpiecznymi i zanieczyszczającymi. CHD jest dostępna dla organów państw członkowskich, przemysłu i ogółu społeczeństwa.

f) Dane i informacje dotyczące rybołówstwa

W ramach wspólnych planów rozmieszczenia (JDP) i zobowiązań międzynarodowych EFCA otrzymuje od właściwych organów państw członkowskich i organizacji międzynarodowych szereg danych i usług związanych z rybołówstwem.

— System monitorowania statków

Satelitarny system monitorowania statków (VMS) jest satelitarnym systemem monitorowania, który w regularnych odstępach czasu dostarcza organom ds. rybołówstwa państwa bandery danych dotyczących lokalizacji, kursu i prędkości statków rybackich. W UE stosowanie tego systemu jest obowiązkowe dla statków rybackich o długości całkowitej wynoszącej co najmniej 12 metrów ⁽⁷⁾.

Statki rybackie są wyposażone w pokładowy terminal uniemożliwiający ingerencję. Terminal ten otrzymuje z globalnych systemów nawigacji satelitarnej (GNSS), za pośrednictwem satelity, dane dotyczące pozycji, a następnie przesyła drogą satelitarną dane VMS, zwykle co (maksymalnie) 1 lub 2 godziny do stacji lądowej ziemskiej (LES) w celu dalszego ich przekazania do odpowiedniego ośrodka monitorowania rybołówstwa. System jest zaprojektowany, aby działać w sposób całkowicie automatyczny, bez konieczności ręcznego wprowadzania danych.

VMS wykorzystuje się do sprawdzania pozycji statku rybackiego w czasie zbliżonym do rzeczywistego i pozycji historycznych w celu zapewnienia zgodności z raportami połowowymi, wspierania wdrażania przepisów dotyczących nielegalnych, nieraportowanych i nieuregulowanych połowów (NNN) oraz wspierania funkcji straży przybrzeżnej. W ramach wspólnego planu rozmieszczenia EFCA otrzymuje dane VMS od wszystkich państw członkowskich UE zaangażowanych w realizację każdego wspólnego planu rozmieszczenia. Państwa członkowskie przesyłają również EFCA dane VMS otrzymane od statków państw trzecich uprawnionych do prowadzenia połowów na ich wodach.

Ponieważ EFCA koordynuje również wspólne plany rozmieszczenia na wodach międzynarodowych, organizacje ds. zarządzania rybołówstwem przesyłają dane do EFCA z VMS ze statków rybackich państw trzecich prowadzących działalność na tych obszarach.

⁽⁶⁾ Dyrektywa 2002/59/WE.

⁽⁷⁾ Wyłączenia mają zastosowanie zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylającego rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006 (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1).

— Systemy elektronicznej rejestracji i elektronicznego raportowania

System elektronicznej rejestracji i elektronicznego raportowania (ERS) wykorzystuje się w celu automatycznej wymiany danych dotyczących działalności połowowej. Dane te są przekazywane przez statki rybackie organom krajowym państwa bandery i wymieniane za pośrednictwem ERS w standardowym formacie i protokole między państwem bandery a innymi stronami (państwem nadbrzeżnym, państwem kontroli, EFCA). ERS wykorzystuje się w dziennikach połowowych UE (w tym w deklaracjach połowowych i wyładunkowych itp.), a EFCA otrzymuje dane dotyczące wcześniej ustalonego wykazu statków.

4.2. Źródła oparte na obserwacji Ziemi

- a) Usługa programu Copernicus w zakresie nadzoru morskiego
- b) Obrazy satelitarne z radaru z syntetyczną aperturą (SAR)

Czujniki SAR wykorzystują częstotliwości mikrofalowe do pobierania pomiarów rozpraszania wstecznego z wykrytej powierzchni poniżej (na morzu lub na lądzie). Obrazy można pozyskać niezależnie od warunków pogodowych i zachmurzenia oraz o każdej porze dnia lub nocy.

Obrazy oceanu SAR w dużej mierze zależą od chropowatości powierzchni spowodowanej naporem wiatru na morze. Dzięki pomiarom wysokości fal powstałe obrazy ukazują cechy wyróżniające się na tle otoczenia; na przykład statki i inne konstrukcje stworzone przez człowieka pojawiają się jako jasne punkty, natomiast wycieki ropy naftowej lub obszary z bardzo słabym wiatrem pojawiają się jako ciemne kształty.

- c) Optyczne obrazy satelitarne

Obrazy optyczne mogą dostarczać wielu informacji w różnych pasmach widma. Umożliwiają one łatwiejszą interpretację obrazu i identyfikację obiektów dzięki połączeniu częstotliwości czerwono-zielono-niebieskich (RGB) i większego kontrastu, chociaż w bardzo dużym stopniu zależą od światła słonecznego i warunków pogodowych. Czujniki optyczne nie mogą uchwycić obrazów w nocy lub przy zachmurzeniu.

- d) Usługa programu Copernicus w zakresie monitorowania środowiska morskiego ⁽⁸⁾
- e) Satelitarne produkty oceanograficzne

Niektóre satelity Sentinel są przeznaczone do monitorowania oceanów za pomocą przyrządów takich jak wysokościomierze, radiometry i przyrządy optyczne wyposażone w specjalne pasma widma. Te trzy rodzaje czujników (na pokładzie, np. Sentinel3, Sentinel6) dostarczają obserwacji referencyjnych umożliwiającą uzyskanie wszelkich informacji na temat stanu oceanów i fizyki koniecznych do opracowania prognoz oceanicznych: prądy, fale, poziom morza, lód morski, temperatura, zasolenie. W połączeniu z wieloma źródłami obrazów optycznych zapewniają one również obserwacje zawartości biogeochemicznej w morzu (w tym na potrzeby powiązanych prognoz).

4.3. Źródła oparte na platformach powietrznych

- a) Zdalnie kierowane bezzałogowe systemy powietrzne (BSP)

Usługi zdalnie kierowanych bezzałogowych systemów powietrznych wspomagają operacje nadzoru morskiego, wspierając organy zaangażowane w funkcje straży przybrzeżnej wypełniane przez państwa członkowskie i agencje UE, takie jak:

- wykrywanie zanieczyszczenia morza i monitorowanie emisji,
- wykrywanie nielegalnych połowów, handlu narkotykami i nielegalnej imigracji,
- wspieranie działań związanych z reagowaniem na zanieczyszczenia morza,
- operacje poszukiwawczo-ratownicze,
- wspieranie działań związanych z egzekwowaniem prawa.

BSP, wykorzystywane jako narzędzie uzupełniające w całym łańcuchu nadzoru, mają zdolność do lotów przez długi czas (ponad 10 godzin w zależności od systemu). Umożliwia to monitorowanie dużych obszarów, a BSP mogą pozostać „na miejscu” w razie potrzeby zarówno w ciągu dnia, jak i w nocy.

Obecna oferta EMSA w zakresie BSP obejmuje systemy pionowego startu i lądowania (VTOL), jak również stałopłatowe BSP, z których część wykorzystuje łączność satelitarną do prowadzenia operacji poza radiowym zasięgiem widoczności wzrokowej. VTOL BSP są szczególnie przydatne w celu kontroli rybołówstwa, monitorowania emisji ze statków (za

⁽⁸⁾ <http://marine.copernicus.eu/about-us/about-your-copernicus-marine-service/>

pomocą czujników w ślupie spalin statku) oraz reagowania na zanieczyszczenia. W zależności od maksymalnego obciążenia użytkowego BSP mogą posiadać zestaw czujników, takich jak kamery optyczne lub kamery wideo na podczerwień do nadzoru w dzień/w nocy, promieniowanie podczerwone lub czujniki radarowe do wykrywania wycieków ze statków i wycieków ropy naftowej.

Strumienie wideo na żywo i dane gromadzone za pośrednictwem BSP są rozpowszechniane za pośrednictwem internetowego centrum danych BSP, które umożliwia dostęp z miejsca pracy lub w odległych lokalizacjach. Dane te są połączone z obrazem sytuacji na morzu, który jest już dostępny dzięki integracji innych usług nadzoru morskiego.

b) Źródła oparte na załogowych statkach powietrznych

Służby załogowe umożliwiają monitorowanie w czasie rzeczywistym między innymi obszarów zainteresowania w strefach przedgranicznych, natomiast dane z nadzoru udostępnia się wnioskodawcom bezpośrednio podczas operacji.

Czujniki zainstalowane na platformie powietrznej dostarczają w czasie rzeczywistym strumienie wideo i strumienie informacji i przekazują je bezpośrednio do centrum monitorowania i partnerskich centrów koordynacji w UE.

Głównym celem jest wspieranie organów krajowych państw członkowskich i państw stowarzyszonych w ramach Schengen zaangażowanych w funkcje straży przybrzeżnej, agencji i podmiotów UE w działaniach w zakresie nadzoru i monitorowania w konkretnym obszarze zainteresowania, ze szczególnym uwzględnieniem stref przedgranicznych UE.

Wielofunkcyjny nadzór z powietrza wspiera użytkowników zaangażowanych w:

- działania w zakresie nadzoru morskiego związane z funkcjami straży przybrzeżnej,
- wykrywanie łodzi znajdujących się w niebezpieczeństwie, uruchamianie operacji poszukiwawczo-ratowniczych oraz dalsze przekazywanie informacji krajowym służbom poszukiwawczo-ratowniczym na ich wniosek,
- zwalczanie migracji nieuregulowanej i przestępczości transgranicznej.

Frontex i EFCA świadczą te usługi na podstawie wspólnej międzyinstytucjonalnej umowy ramowej.

4.4. Inne główne źródła danych

a) Dane meteorologiczne i oceanograficzne

Dostępny jest szereg danych meteorologiczno-oceanograficznych, które włączono do systemów EMSA. Poniżej znajduje się opis zbiorów danych.

- Europejska sieć informacji i obserwacji środowiska morskiego (EMODNET) ⁽⁹⁾ zapewnia dostęp do danych z ponad 1 500 platform in situ. Informacje są zlokalizowane geograficznie i podzielone według rodzaju platformy.
- Europejska Organizacja Eksploatacji Satelitów Meteorologicznych (EUMETSAT) ⁽¹⁰⁾ zapewnia dostęp do satelitów meteorologicznych do celów obserwacji oceanów w zgrubej rozdzielczości, ale w czasie rzeczywistym, w szczególności na potrzeby usług prognozowania pogody i monitorowania powierzchni oceanów.
- Usługa programu Copernicus w zakresie monitorowania środowiska morskiego (CMEMS) wykorzystuje dane satelitarne, pogodowe i in situ w celu świadczenia operacyjnych usług prognozowania oceanicznego dla oceanu niebieskiego (temperatura, prądy, poziom morza, wiatry, fale), oceanu białego (ponad 10 parametrów lodu morskiego, w tym koncentracja, grubość, dryf i i góry lodowe) oraz oceanu zielonego (np. chlorofil, plankton, właściwości optyczne, składniki odżywcze, produkty węglowodorkowe i substancje chemiczne, takie jak żelazo, fosforan, azotan).
- Usługa programu Copernicus w zakresie monitorowania atmosfery (ECAMS) ⁽¹¹⁾ dostarcza prognoz dotyczących zawartości w poszczególnych warstwach atmosfery
- dwutlenku siarki,
- dwutlenku azotu,
- dwutlenku węgla;

⁽⁹⁾ www.emodnet.eu/what-emodnet

⁽¹⁰⁾ <https://www.eumetsat.int/about-us/who-we-are>

⁽¹¹⁾ <https://www.ecmwf.int/en/about/what-we-do/environmental-services/copernicus-atmosphere-monitoring-service>

b) Dodatkowe informacje dotyczące statku i rejsu

Państwa członkowskie wymieniają się również za pośrednictwem systemów EMSA dodatkowymi danymi (dotyczącymi statków, rejsów, inspekcji i innymi powiązаныmi informacjami). Obejmują one m.in.: dane dotyczące inspekcji i ostrzeżenia związane z przepisami międzynarodowymi lub unijnymi (THETIS, THETIS-UE); sprawozdania z dochodzeń w sprawie wypadków (EMCIP); dane certyfikacyjne marynarzy (STCW-IS); zatwierdzenia dotyczące wyposażenia morskiego (MarED); zawiadomienia o przybyciu do portu i wypłynięciu z portu, przewozie towarów niebezpiecznych oraz raporty o zdarzeniach (SafeSeaNet).

4.5. Narzędzia do analizy danych i wizualizacja

Jak wspomniano powyżej, istnieje potrzeba wykorzystania i wizualizacji danych i powiązanych baz danych. Poniżej wymieniono niektóre z odnośnych narzędzi i platform.

a) Algorytmy automatycznego monitorowania zachowań (ABM)/usługa wykrywania anomalii

ABM to wykorzystujące algorytmy narzędzia, które umożliwiają analizę pozycji statków w celu wykrywania ich konkretnych zachowań i ostrzegania odpowiedniego armatora. Dotychczas opracowano ponad 20 algorytmów, w tym dotyczące wpłynięcia na obszar zainteresowania, zetknięcia się dwóch statków na morzu oraz zbliżania się statku do brzegu. Użytkownik ma możliwość bezpośredniego wyboru i konfiguracji wszystkich ABM; armatorzy są automatycznie ostrzegani w czasie rzeczywistym za pośrednictwem poczty elektronicznej lub graficznego interfejsu użytkownika SafeSeaNet.

ABM są wykorzystywane przez stale rosnącą liczbę państw członkowskich i organów UE w różnych kontekstach operacyjnych, takich jak kontrola rybołówstwa, kontrola graniczna, ochrona, bezpieczeństwo ruchu morskiego, ochrona wybrzeża i ochrona środowiska.

ABM są dostępne za pośrednictwem zintegrowanych usług morskich EMSA dla państw członkowskich i EFCA. Powiązaną platformą jest „SEG”. Są one również przekazywane Fronteksowi, na zasadzie międzysystemowej, za pośrednictwem aplikacji służącej do przekazywania informacji o wspólnych operacjach (JORA). Na platformie Fronteksu nazywa się je „usługą wykrywania anomalii”.

b) Produkty o wartości dodanej z zakresu obserwacji Ziemi

Produkty o wartości dodanej pomagają użytkownikom, ponieważ umożliwiają pozyskiwanie szczególnie wartościowych informacji z podstawowych produktów obrazowania, a to umożliwia organom przeprowadzanie na wyższym poziomie szybszych i skuteczniejszych analiz obiektów, obiektów morskich lub aktywności na morzu. Produkty o wartości dodanej mogą być dostarczane albo jako warstwa nałożona na pierwotny produkt obrazowania satelitarne, albo jako odrębna warstwa informacji, na przykład warstwa wektorowa, albo jako prognoza lub ponowna analiza/przewidywanie dotyczące klimatu. Oferowane obecnie użytkownikom produkty o wartości dodanej obejmują:

- wykrywanie statków,
- wykrywanie obiektów morskich,
- wykrywanie aktywności,
- wykrywanie wycieków ropy naftowej,
- informacje na temat wiatru i fal.

Te produkty o wartości dodanej z zakresu obserwacji Ziemi są dostępne za pośrednictwem IMS EMSA dla państw członkowskich i EFCA. W miejscu ich wykorzystania przez państwa członkowskie i EFCA produkty te mogą być bezpłatne, ponieważ istnieje możliwość uzyskania finansowania w ramach usługi programu Copernicus w zakresie nadzoru morskiego za pomocą usługi programu Copernicus w zakresie monitorowania środowiska morskiego⁽¹²⁾. Możliwa jest wizualizacja takich produktów na platformie SEG, a także przekazanie ich Fronteksowi, na zasadzie międzysystemowej, za pośrednictwem JORA. Na platformie Fronteksu nazywa się je systemem wykrywania statków (VDS) i systemem wykrywania aktywności.

c) Korelacja danych dotyczących statków w ramach obserwacji Ziemi

Dane dotyczące wykrywania statków pochodzące z SAR i obrazy optyczne są związane z danymi statku (np. danymi AIS, LRIT i VMS). Dostarcza to informacji, które statki zgłaszają swoją obecność na danym obszarze, a które nie. Informacje te przedstawiane są w dwóch warstwach wektorowych:

- warstwie VDS skorelowanej z informacjami pochodzącymi ze zgłoszeń dokonywanych przez statki (statek wykryty przez satelitę można dopasować do zgłoszenia dokonanego przez statek i w związku z tym zidentyfikować) oraz
- warstwie VDS nieskorelowanej z informacjami pochodzącymi ze zgłoszeń dokonywanych przez statki (statku wykrytego przez satelitę nie można dopasować do zgłoszenia dokonanego przez statek i w związku z tym nie można go zidentyfikować).

⁽¹²⁾ <https://marine.copernicus.eu/access-data/myocean-viewer>

Użytkownicy otrzymają jedynie korelacje informacji pochodzących ze zgłoszeń dokonywanych przez statki, w odniesieniu do których przyznano im odpowiednie prawa dostępu.

4.6. Inne morskie platformy informacyjne

Agencje opracowały różne platformy informacyjne, kierując się potrzebami swoich społeczności użytkowników i swoimi uprawnieniami. Platformy te zawierają, zgodnie z potrzebami i prawami dostępu, niektóre z wyżej opisanych danych i narzędzi. Główne platformy są następujące:

- a) EFCA: Zintegrowane usługi morskie (IMS) EFCA zapewniają zintegrowany obraz na potrzeby orientacji w obszarze morskim, specjalnie dostosowany do kontroli rybołówstwa, który wspiera działania państw członkowskich w zakresie kontroli rybołówstwa. Obraz ten jest tworzony z wykorzystaniem platformy SEG opracowanej przez EMSA.

IMS EFCA umożliwia uwzględnienie i połączenie w czasie rzeczywistym zbiorów danych o pozycji gromadzonych za pośrednictwem kanałów takich jak VMS, naziemny i satelitalny AIS, a także zgłoszenia z LRIT i VDS oraz obrazy satelitarne dostarczane za pośrednictwem usługi programu Copernicus w zakresie nadzoru morskiego.

Aplikacja obejmuje wiele różnych funkcji i zestawów danych referencyjnych oraz może obsługiwać konkretne zadania w zakresie kontroli rybołówstwa. Zadania te obejmują m.in. monitorowanie działalności połowowej na wodach UE i wodach regionalnych organizacji ds. zarządzania rybołówstwem (RFMO) oraz zapewnienie wiarygodnego źródła globalnych historycznych informacji o ruchu statków (nie tylko statków rybackich) na potrzeby weryfikacji świadectw połowowych NNN (rozporządzenie w sprawie połowów NNN ⁽¹³⁾).

Ponadto włączenie informacji dotyczących rybołówstwa na temat granic morskich i obszarów połowowych oraz, co ważniejsze, na temat szczególnych cech działalności połowowej statków rybackich – takich jak rodzaje statków czy rodzaje narzędzi połowowych określone przez Organizację Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO), oznakowania zewnętrzne w inijnym rejestrze floty rybackiej oraz informacje dotyczące upoważnień do połowów – umożliwia zaawansowane filtrowanie i wyszukiwanie. Do wspomnianych powyżej licznych funkcji filtrowania i wyszukiwania należą:

- Inteligentne wyszukiwanie i wyszukiwanie zaawansowane:

Inteligentne wyszukiwanie statków w czasie rzeczywistym przy użyciu różnych identyfikatorów. Wyszukiwanie zaawansowane szerszego zbioru atrybutów (tj. rodzaju narzędzi połowowych, numeru identyfikacyjnego Międzynarodowej Komisji ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego) umożliwiające dostęp do danych historycznych dotyczących pozycji statków.

- Tworzenie pojedynczych i wielokrotnych ścieżek monitorowania:

Możliwość tworzenia ścieżek monitorowania w czasie rzeczywistym/ścieżek monitorowania opartych na danych historycznych dla pojedynczych statków lub wielu statków jednocześnie.

Dane wysokiej częstotliwości dotyczące pozycji oraz zdolność do łączenia różnych źródeł umożliwiają kompleksowe monitorowanie aktywności (tj. przeładunków i działalności połowowej, monitorowanie dostępu).

- Automatyczne monitorowanie zachowań:

Ostrzeżenia ABM opierają się na konkretnych algorytmach zdefiniowanych zgodnie z potrzebami operacyjnymi. ABM są szczególnie przydatne do wykrywania statków wpływających na obszary zamknięte (tj. obszary doraźnie zamknięte) lub niektórych zachowań (tj. przeładunków).

- Eksport i przesyłanie danych:

Wyniki kwerend, takie jak wyniki tworzenia ścieżek, wyszukiwania statków i ostrzeżenia ABM, można eksportować w różnych formatach. Pliki dotyczące położenia statków i obszarów można importować i wiązać z istniejącymi statkami.

- b) EMSA: SEG jest główną platformą wizualizacji SafeSeaNet i zintegrowanych usług morskich, w tym automatycznego monitorowania zachowań, dla większości społeczności użytkowników. Dostęp do zintegrowanych usług morskich można uzyskać za pośrednictwem internetowego graficznego interfejsu użytkownika SEG, który jest dostępny na komputerach stacjonarnych, laptopach i urządzeniach mobilnych (za pośrednictwem aplikacji IMS). Usługi te są również dostępne na interfejsach międzysystemowych, które umożliwiają użytkownikom przeglądanie zintegrowanych danych we własnych systemach i odbieranie ostrzeżeń w konkretnych z góry określonych przypadkach objętych nadzorem.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania (rozporządzenie w sprawie połowów NNN), zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

— Platforma SEG:

Platforma SEG integruje i łączy wiele różnych rodzajów danych, w tym dane dostarczane przez użytkownika końcowego, aby zapewnić możliwie najbardziej kompleksowy i aktualny obraz sytuacji na morzu. Dzięki temu dostępna jest zindywidualizowana usługa ściśle dostosowana do potrzeb użytkownika, a dane można łatwo i wybiórczo udostępnić przy użyciu zestawu unikalnych funkcji.

— Źródła danych:

Dane pozyskiwane są z: systemów kontroli ruchu statków (naziemny AIS, LRIT i VMS); globalnego strumienia danych z satelitarnego AIS; obrazowania satelitarnego w ramach obserwacji Ziemi i produktów pokrewnych; udoskonalonej usługi poszukiwawczo-ratowniczej (E-SARSURPIC); dodatkowych źródeł informacji o statkach i podróżach (towary niebezpieczne, port, odpady, informacje związane z bezpieczeństwem i zdarzeniami); map morskich; źródeł danych meteorologicznych i oceanograficznych. Więcej informacji można znaleźć w sekcjach 4.1, 4.2 i 4.3.

— Dane na potrzeby różnych funkcji:

Zintegrowane usługi morskie są oferowane wszystkim organom administracji morskiej i odpowiadają na potrzeby użytkowników związane z wieloma różnymi realizowanymi przez nich funkcjami. Użytkownicy mogą dzielić się istotnymi, specyficznymi dla funkcji informacjami z innymi organami krajowymi, regionalnymi i międzynarodowymi w odniesieniu do misji na morzu.

— Dane od użytkowników:

Użytkownicy mogą również przekazywać własne dane, które można skorelować z innymi danymi, a następnie odesłać do użytkowników oraz osób, którym użytkownicy zdecydują się je udostępnić.

— Skala i zasięg geograficzny:

Na różnych poziomach geograficznych (krajowym, regionalnym i międzynarodowym) mogą być udostępniane różne poziomy szczegółowości. Użytkownicy, zgodnie ze swoją decyzją, mogą otrzymać ogólny przegląd lub szczegółowe dane obejmujące dziedziny, które są dla nich najbardziej interesujące. Mogą również przeprowadzić kwerendę dotyczącą określonego okresu w przeszłości do 36 miesięcy wstecz.

— Zarządzanie prawami dostępu:

Polityki dystrybucji określają właścicieli danych i informacji, zgodnie ze złożonym krajobrazem zarządzania prawami dostępu.

— Automatyczne monitorowanie zachowań (ABM):

System ABM oparty na algorytmach analizuje pozycje statków na potrzeby wykrywania nieprawidłowego i szczególnego zachowania statków. W przypadku wykrycia pewnych wzorców zachowań użytkownicy otrzymują automatycznie ostrzeżenia w czasie rzeczywistym.

Ponadto rolę głównej platformy zarządzania produktami obserwacji Ziemi pełni centrum danych obserwacji Ziemi. W przypadku danych operacyjnych BSP główną platformą jest centrum danych BSP.

c) Frontex:

— EUROSUR:

Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/1896 w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej europejski system nadzorowania granic stanowi ramy wymiany informacji i współpracy między funkcjonariuszami Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej w odniesieniu do zadań z zakresu zarządzania granicami. System składa się z kilku elementów, w tym różnych połączonych usług EUROSUR (EFS), które przyczyniają się do opracowania europejskiego obrazu sytuacji (ESP) i wspierają państwa członkowskie w określaniu krajowych obrazów sytuacji. Opierają się one na wspólnym stosowaniu narzędzi nadzoru i współpracy między agencjami na szczeblu UE, w tym na świadczeniu usług programu Copernicus w zakresie bezpieczeństwa (usługa programu Copernicus w zakresie ochrony granicy).

EFS gromadzą dane pochodzące z różnych źródeł danych i platform, agregują je i włączają do dostosowanych do indywidualnych potrzeb usług informacyjnych związanych z europejskim zintegrowanym zarządzaniem granicami. Usługi te są następnie świadczone organom i innym partnerom w państwach członkowskich UE i państwach stowarzyszonych w ramach Schengen.

— JORA:

W ramach EUROSUR do zarządzania przepływami danych i wymiany danych wrażliwych i danych jawnych innych niż wrażliwe między Fronteksem i jego wewnętrznymi i zewnętrznymi zainteresowanymi stronami wykorzystuje się aplikację służącą do przekazywania informacji o wspólnych operacjach.

W styczniu 2011 r. Frontex wprowadził aplikację JORA, będącą rozwiązaniem internetowym służącym do wymiany informacji operacyjnych, która od tamtej pory jest nieustannie rozwijana, a na przestrzeni lat stopniowo wzbogaca się o nowe funkcje. Obecnie jest to najnowocześniejsze rozwiązanie służące do wymiany informacji, w tym statystycznych danych operacyjnych i danych osobowych, dostarczające użytkownikom systemu różne połączone usługi EUROSUR. Za pośrednictwem JORA zebrano ponad pół miliona zgłoszeń, co w znacznym stopniu przyczyniło się do budowania europejskiego obrazu sytuacji.

5. BUDOWANIE ZDOLNOŚCI ORAZ KATALOG SZKOLEŃ

5.1. Budowanie zdolności i szkolenia

Wspólne, znormalizowane i porównywalne programy budowania zdolności i szkoleń mają kluczowe znaczenie dla efektywnej i skutecznej współpracy służb straży przybrzeżnej. Aby podjąć wyzwania związane z kształceniem i szkoleniem w tej dziedzinie, Dyrekcja Generalna ds. Gospodarki Morskiej i Rybołówstwa Komisji sfinansowała w latach 2015–2019 projekt dotyczący akademii straży przybrzeżnej⁽¹⁴⁾ (projekt Europejskiej Sieci Akademii Funkcji Straży Przybrzeżnej – ECGFA Net).

Głównym celem projektu było rozszerzenie współpracy edukacyjnej w dziedzinie funkcji straży przybrzeżnej, ułatwienie interoperacyjności i współpracy między różnymi podmiotami pełniącymi te funkcje oraz zwiększenie spójności i skuteczności odnośnych działań. Projekt obejmował program wymiany (w tym program wymiany urzędników w miejscu pracy oraz kursy szkoleniowe dla innych organów), opracowanie sektorowych ram kwalifikacji (SRK) oraz utworzenie specjalnego portalu.

Celem SRK jest zapewnienie akademiom straży przybrzeżnej środków umożliwiających porównywanie kwalifikacji. Te dobrowolne ramy zapewniają możliwość opisu, co osoby posiadające różne kwalifikacje powinny wiedzieć i rozumieć oraz jakie działania powinny być w stanie podejmować na określonych poziomach w celu wykonywania zadań związanych z funkcjami straży przybrzeżnej⁽¹⁵⁾. SRK mogłyby zatem służyć jako podstawa opracowania programów edukacyjnych i programów budowania zdolności dla akademii straży przybrzeżnej w zakresie współpracy służb straży przybrzeżnej i wspólnych operacji. SRK są dostępne na portalu szkoleniowym Organów Sprawujących Funkcje Europejskiej Straży Przybrzeżnej⁽¹⁶⁾.

Ponieważ budowanie zdolności i szkolenia stanowią jeden z pięciu obszarów współpracy straży przybrzeżnej, trzy omawiane agencje włączają odpowiednie wyniki i efekty projektów do istniejących ram współpracy.

5.2. Katalog szkoleń

Głównym celem katalogu szkoleń jest zapewnienie wykazu wszystkich kursów szkoleniowych prowadzonych obecnie przez trzy omawiane agencje. Zgodnie z wnioskiem państw członkowskich w katalogu wymieniono wszystkie dostępne kursy, a nie tylko te, w które zaangażowane są co najmniej dwie agencje. W stosownych przypadkach w wykazach wskazuje się również odpowiedni obszar współpracy w odniesieniu do danego szkolenia.

Dostępny krótki opis pomaga użytkownikom stwierdzić, czy dostępne kursy odpowiadają ich potrzebom. Taki opis może zawierać co najmniej jeden z następujących elementów:

- cel kursu,
- założenia kursu, oraz
- odbiorcy docelowi kursu.

Katalog (dostępny za pośrednictwem specjalnej platformy internetowej) dzieli się na kursy szkoleniowe prowadzone stacjonarnie i kursy prowadzone za pośrednictwem jednej z platform e-uczenia się agencji⁽¹⁷⁾. Na początku każdej sekcji katalogu znajdują się odpowiednie linki internetowe, dzięki którym użytkownicy mogą zapoznać się z dalszymi informacjami na temat każdego z wymienionych kursów, w tym informacjami o tym, w jaki sposób uzyskać dostęp do odnośnych kursów szkoleniowych lub złożyć wniosek o udział w nich⁽¹⁸⁾. Dodatkowe informacje można również uzyskać, kontaktując się z właściwą agencją za pośrednictwem podanego adresu e-mail.

⁽¹⁴⁾ Projekt był finansowany w trzech etapach: EASME/EMFF/2014/1.2.1.1.1; EASME/EMFF/2016/1.2.1.1.1; i EASME/EMFF/2018/1.2.1.1.3.

⁽¹⁵⁾ <https://ecgff-trainingportal.efca.europa.eu/pages/100-what-is-sqfcgf-and-its-purpose>

⁽¹⁶⁾ <https://ecgff-trainingportal.efca.europa.eu/pages/99-visual-tool-of-the-sqfcgf>

⁽¹⁷⁾ W związku z pandemią w 2020 r. format niektórych kursów zmieniono na webinaria.

⁽¹⁸⁾ Szkolenia Fronteksu organizowane są głównie w celu przygotowania rozmieszczenia członków zespołu Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej. W związku z tym oczekuje się, że państwa członkowskie zareagują na zaproszenia, które otrzymują, w tym zaproszenie do zgłaszania uczestników, i nie będą z góry wskazywać swoich preferencji dotyczących uczestnictwa w poszczególnych szkoleniach.

Szereg kursów szkoleniowych opracowały wspólnie dwie, a nawet wszystkie trzy agencje, i obejmuje to zapewnienie szkoleniowców lub obiektów przez każdą z agencji na potrzeby prowadzenia kursów. Przewiduje się również, że z czasem opracowane zostaną kolejne wspólne kursy szkoleniowe w celu uzupełnienia już prowadzonych szkoleń.

Jak wspomniano powyżej, szczegółowe informacje na temat wszystkich tych kursów znajdują się w katalogu szkoleń i będą dostępne na platformie internetowej.

6. KATALOG WYTYCZNYCH I PODRĘCZNIKÓW DOTYCZĄCYCH NAJLEPSZYCH PRAKTYK

Katalog wytycznych i podręczników dotyczących najlepszych praktyk ma na celu ustanowienie wyczerpującego wykazu wszystkich takich dokumentów dostępnych w trzech agencjach, a nie tylko tych, w których uczestniczą co najmniej dwie agencje, a także wytycznych dostępnych na forach współpracy straży przybrzeżnej. Katalog zawiera krótki przegląd każdego dokumentu przeznaczony dla użytkowników podręcznika.

W związku z tym model koncepcyjny wielofunkcyjnych działań na morzu (MMO) opracowany przez ECGFF mógłby mieć znaczenie dla udostępniania potencjału, planowania i realizacji operacji wielofunkcyjnych oraz udostępniania aktywów i innych zdolności w zakresie, w jakim działania te są koordynowane przez odnośne agencje i przeprowadzane za zgodą właściwych organów zainteresowanych państw członkowskich.

Katalog, prowadzony przez EFCA w ścisłej współpracy z pozostałymi dwiema agencjami i Komisją, będzie dostępny na platformie internetowej i będzie zawierać link do zasobów z dalszymi informacjami.

7. WSPÓŁPRACA REGIONALNA/MIĘDZYNARODOWA/DWUSTRONNA/WIELOSTRONNA

W całej Europie istnieje wiele funkcjonujących od dawna regionalnych/międzynarodowych/dwustronnych/wielostronnych umów o współpracy lub mechanizmów współpracy obejmujących szeroki zakres zagadnień związanych z morzem. Większość tych umów obejmuje niektóre aspekty funkcji straży przybrzeżnej, a wiele z nich wykracza poza granice Europy i może dotyczyć szeregu państw trzecich. Istnieje również wiele różnych lokalnych, dwustronnych lub wielostronnych umów i mechanizmów między sąsiadującymi krajami.

Podstawy prawne, zakresy, złożoność, obowiązki, kary itp. związane ze wszystkimi tymi mechanizmami znacznie się od siebie różnią. Niektóre z mechanizmów mogą mieć silną podstawę prawną z jasno określonymi obowiązkami i ograniczoną liczbą umawiających się stron. Inne mogą być dobrowolne pod względem uczestnictwa, niewiążące pod względem zobowiązań i otwarte dla szerokiej grupy zainteresowanych stron. Celem podręcznika nie jest kategoryzacja mechanizmów ani ujęcie ilościowe jakichkolwiek obowiązków spoczywających na uczestnikach, lecz przedstawienie ogólnego wykazu mechanizmów, ich ogólnego zakresu działalności i zainteresowanych stron.

Aby uwzględnić różnorodność takich mechanizmów, w podręczniku i towarzyszących mu katalogach i zestawieniach informacji wymieniono i umiejscowiono geograficznie niektóre z głównych umów, a także wybrane inne porozumienia dwustronne i wielostronne. Wykaz ten zostanie udostępniony za pośrednictwem specjalnej platformy internetowej i zawiera krótki, ogólny opis każdego mechanizmu oraz, w stosownych przypadkach, link do odpowiedniej strony internetowej. Ponadto wymienia się również kraje uczestniczące w każdej umowie lub stowarzyszone w jej ramach.

Chociaż wykaz nie ma na celu przedstawienia pełnego obrazu każdej obowiązującej umowy, zawiera on szeroką reprezentatywną próbę tego, co zostało już opracowane i wdrożone. Zapewnia to użytkownikom podręcznika zasoby, które mogłyby stanowić podstawę do opracowania ich własnych mechanizmów. Jest to podstawowa zasada i jeden z celów podręcznika.

Godne uwagi jest również strategia Unii Europejskiej w zakresie bezpieczeństwa morskiego jako jeden z nadrzędnych instrumentów UE na rzecz multilateralizmu morskiego. Propaguje ona kompleksowe, międzysektorowe i transgraniczne, spójne i opłacalne podejście na szczeblu europejskim, regionalnym i krajowym.

Od czasu zmiany rozporządzeń je ustanawiających, trzy agencje wspierają inicjatywy dotyczące współpracy straży przybrzeżnej na szczeblu regionalnym, takie jak ECGFF i Śródziemnomorskie Forum Organów Sprawujących Funkcje Straży Przybrzeżnej (MCGFF).

Europejskie Forum Organów Sprawujących Funkcje Straży Przybrzeżnej

Europejskie Forum Organów Sprawujących Funkcje Straży Przybrzeżnej ⁽¹⁹⁾ jest autonomicznym, niewiążącym, dobrowolnym, niezależnym i niepolitycznym forum z doświadczeniem w zakresie kontroli granicznych. Zrzesza ono organy straży przybrzeżnej z 22 państw członkowskich UE i dwóch państw stowarzyszonych w ramach Schengen, a także przedstawicieli instytucji i organów UE posiadających kompetencje związane z funkcjami straży przybrzeżnej w UE.

Komisja i agencje wspierają ECGFF od chwili jego ustanowienia w 2009 r. W ramach sprawowanego rotacyjnie przewodnictwa forum odpowiedzialne jest za realizację programu rocznego określonego na początku przewodnictwa. Agencje wspierają realizację tego programu prac, prowadząc wspólnie warsztaty tematyczne.

Agencje biorą również udział w różnych konkretnych projektach realizowanych przez ECGFF w celu zapewnienia ciągłości i zgodności z ich pracami.

8. ZESTAWIENIA INFORMACYJNE DOTYCZĄCE POSZCZEGÓLNYCH KRAJÓW

8.1. Cel

Podstawowym celem zestawień informacyjnych dotyczących poszczególnych krajów jest dostarczenie przystępnego dokumentu referencyjnego zawierającego następujące informacje:

- a) krajowe punkty kontaktowe w ministerstwach i na poziomie strategicznym, z odpowiednimi danymi kontaktowymi, tj. adresem e-mail i numerem telefonu;
- b) ministerstwa/departamenty/agencje/organizacje zaangażowane w różne funkcje straży przybrzeżnej, wraz z ich adresem, danymi do kontaktu całodobowego (telefon i e-mail) oraz, w stosownych przypadkach, odpowiednią stroną internetową;
- c) w zestawieniu informacyjnym wskazuje się również „wiodącą” organizację odpowiedzialną za każdą z funkcji straży przybrzeżnej oraz wszelkie inne organizacje pełniące role lub posiadające obowiązki związane z tymi funkcjami. Określa się w nim również, czy i kiedy ta „wiodąca” rola ulegnie zmianie w zależności od obszaru morskiego/jurysdykcji (tj. mórz terytorialnych, strefy przyległej, wyłącznej strefy ekonomicznej i morza pełnego);
- d) wykaz różnych organizacji regionalnych/międzynarodowych, w których dane państwo uczestniczy lub których jest członkiem.

Zestawienia informacyjne dotyczące poszczególnych krajów będą dostępne na specjalnej platformie internetowej.

8.2. Aktualność treści

Zestawienia informacyjne dotyczące poszczególnych krajów muszą być regularnie aktualizowane, szczególnie gdy państwa członkowskie przekazują nowe lub zmienione dane kontaktowe. Zmiany tego rodzaju będą publikowane na platformie internetowej obsługiwanej przez EFCA w ścisłej współpracy z pozostałymi dwiema agencjami i Komisją.

⁽¹⁹⁾ <https://ecgff.emsa.europa.eu/>